

langt større politisk Betydning. Jeg vil for Øvrigt sige, at principielt kunde jeg være entig med den meget ærede Minister i, at man kun hder saadanne Statstilskud under Forudsætning af, at Kommunerne hde et tilsvarende eller i alt Fald et nærmere bestemt Beløb, og det vilde jeg ogsaa, hvis en saadan Lov skulde tænkes at faae længere Udstrækning, for mit Vedkommende anse for rigtigt, blev indsat i Loven. Det er en Grundsætning, som tidligere har været hævdet fra dette Things Side, at Statstilskud principielt maa træde supplerende til ved Siden af Kommunaltilskud, men vi have fraveget dette Punkt her, fordi det vilde forhale Lovens Virksomhed og paa mange Steder gjøre, at Loven ikke vil faa den praktiske Betydning, som den ellers vilde have. Derfor dette Punkt kunde være tilstrækkeligt til at udjævne den Meningsforskjel, der synes at være til Stede mellem Regjeringen og mig som Forslagsstiller samt dem, der have samme Standpunkt som jeg, vilde der ikke være Noget i Veien for, at man indsatte en saadan Bestemmelse i Ligheden med den, som fandtes i de Lovforslag, der fremkom i 1877 og 1880. Men lad os ikke komme for dybt ind paa Principer i det Hele. Den høitærede Indenrigsminister advarede imod, at faae nye Principer frem, men den meget ærede Minister kan dog ikke skjule for sig selv, at det er et temmelig nyt, ja meget nyt Princip, der indføres her ved denne Lovlighedslov, at Folkethinget skulde paa denne Maade give en Finantslov eller Tillægsbevillingslov i et Omfang, som her er foreslaaet, og derved fravige alle disse Principer for den egentlige Finantsbevilling. Det er en Side af Sagen, som der kunde siges overordentlig meget om, særlig under de nuværende Forhold, men som jeg har afholdt mig fra at komme ind paa for ikke at bringe Storpolitik ind i denne Forhandling, og jeg skal heller ikke lade mig friste dertil af de storpolitiske Betragtninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Det vilde føre os meget videre, end det var gavnligt for denne Sag. Nei, der gives ganske vist saadanne Indvendinger og deriblandt den, at der kan komme uantagelige Konsekvenser af, hvad vi her vedtage. Det er en saa ubestridelig Sandhed, at den ikke behøvede at fremsættes som en Bemærkning fra den høitærede Ministers eller det ærede Medlems Side. Jeg siger for mit Vedkommende, at jeg anser det, vi her gjøre, for mindre principrigtigt, men dog paa Grund af de rent extraordinære Forhold for det vigtigste. Jeg vilde ikke en Gang ønske, at man tog Konsekvensen

deraf og fremtidig ydede Statstilskud uden kommunalt Tilskud, og jeg tror, at det er den almindelige Anskuelse her i Thinget. Derfor tror jeg ikke, at en under saa extraordinære Forhold fremkommen Kjendsgjerning som denne Lov vil blive, hvis den udkommer, vil fra nogen Side blive betragtet som et Bræcedens, der skulde følges for Fremtiden. — Den høitærede Finantsminister henstillede til nærmere Overveielse forekommer det mig, at man jo kunde hde Kommunerne Pengehjælp, at det skulde kunne ske som Laan, hvis Anvendelse man senere gif ind paa at drøfte, allerede dette vil jo forhale Sagen ikke saa lidt; men det vil ogsaa fremtalde stor Ulighed; thi at overlade Bedømmelsen deraf til Autoriteterne vilde ikke være tilstrækkelig tilfredsstillende. Det forholder sig ingenlunde saaledes, som den meget ærede Minister sagde, at det at udstykke den Million, vi her tale om, vilde være at lade Størstedelen deraf komme Kommuner til Gode, hvor der ingen saadan Trang er til Stede, at der er Marsag til at hde ekstraordinær Hjælp, det er aldeles ikke Tilfældet. Det er ganske afgjort, at der i Kjøbenhavn, som vil faae omtrent $\frac{1}{6}$ af Summen, findes et større Antal Arbejdsløse end noget andet Sted; men netop fordi Kjøbenhavn er saa meget større end andre Kommuner, vil, saa snart man kommer ind paa en Undersøgelse af Trangen i Kommunerne, navnlig i mindre Kommuner, den Omstændighed, at der i Virkeligheden er et forholdsvis ringe Antal i den paagjældende Kommune, bringe til, at man siger: følgelig trænger denne Kommune ikke; men det ringe Antal i de smaa Kommuner kan være forholdsvis ligesaa stort som det større Antal i de store. Hvis vi overlade et Støn deraf til Autoriteterne, vil det store Antal falde i Dinene — det er jo menneskeligt — og som Følge deraf ville de smaa Kommuner Landet rundt paa uforholdsmæssig Maade blive tilfidsatte; det er ingenlunde Tilfældet, at der ikke finder Arbejdsløshed og Nød Sted rundt omkring i Landkommunerne. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), som atter i Dag har nægdet det, tager aldeles feil heri; han staaer ikke længere den Befolkning saa nær som tidligere; han taler rigtignok paa dens Begne, men ikke for dens Interesser, vi have set det i Dag, som vi have set det en Skætteaar. Hvis Regjeringen havde lagt Vægt paa Sagens hurtige Fremme, vilde Regjeringen ikke være kommen med §§ 7 og 8; thi den maa vide, at det er Folkethinget umuligt at inklade sig derpaa. Naar der nu med Hensyn til §§ 7 og 8 er fremsført